

Nisan Ağladı Halime

— ahmetdogan · 25 Mayıs 2009

Söyle, ey garip bülbül!
Bu mahzun halinin,
Bu boynu bükük duruşunun
Bir sebebi olmalı, söyle!
Kaçırdığına mı yanarsın,
Gülünü başka ellere?
Başkaları mı kokluyor şimdi
Sevdiğini hoyratça?
Kıymetini bilmez mi dersin o eller?
Senin de bilemediğinin...
Senin doya doya sarılıp
Öpüp de koklayamadığının...

Oysa yanı başındaydı,
Bir nefes kadar yakındı
Değil mi sana?
Sense aradın onu, hep uzaklarda
Hazırdı senin için açmaya belki
Sana sunacaktı tüm güzelliğini
Hazırdı tek senin koklamana
Ama sen bakmadın değil mi hiç etrafına
Aymazlıkmış senin bu yaptığın
Aymazlıkmış ey bülbül!

Ama...
Ama bil ki sen tek değilsin
Aymazın biri de benim
Benim sevdiğim de başka kollarda şimdi
Bakma sen benim yüzümdeki
Bu zoraki, sahte gülümsememe
Kaçırdım gülümü ben de
Birkaç bahar önce
Bir başka gönüle
Bak! Bu bahar da yaramadı bana
Nisan ağladı benim bu halime

Hatta! Hatta mayıs bile yasta
Yüreğimle birlikte.

Dedim ya...
Sahte hep bu gülümseyişim.
Peşin peşin harcadığım
Gelecekte aşırđım
Avans, hep bu gülüşlerim.
Dönülmez ya andan geriye
Umut devşiriyorum ben de
Gelecekte bugünüme
Üstelik hamken,
Henüz olmamışken daha...

Ama küçücük de olsa
Bir umut taşıyorum yüreğimde
Sevdiğimle vuslata dair...
Belki diyorum, belki!
Bir mucize oluverir de
Belleğimdeki saklı düşlerim
Gerçekleşir belki ha, ne dersin?
Ne dersin, olur mu ey bülbül?
Olmayacağını bilsem de
Sen yine de söyleme bana gerçeğı
Kırma ümidimi ne olur
Masum yalanlarınla geçiştir de
En azından umudum yaşasın
Aşkımın yerine...